

ĻUBOVA MAKUŽA

Dzimusi 1932. gada 20. martā

Mācības: Laizānu Kurlmēmo skolā

LNS biedre no 1952.gada

Darbs: Rēzeknes MRU, Rēzeknes nodaļas klubā

Sabiedriskie nopelni: Rēzeknes nodaļas priekšsēdētāja (1979 — 1987), aktīva pašdarbiece, LNB un LNS kongresu delegāte, sienas avīzes redaktore, brīvprātīgā aktīviste

LNS Goda biedres nosaukums piešķirts 1989. gadā

Katram savs laiks!

Šeit vēl viena kluba vadītāja, kas apbalvota ar LNS augstāko goda nosaukumu. Enerģiska bez gala vēl šodien! Iepazīstieties — Ļubova Makuža no zilo ezeru zemes — Rēzeknes.

Augusti laukos kā trešais bērns piecu bērnu ģimenē. Vecākiem bija sava lauku saimniecība. Pirmās skolas gaitas Ļuba sākusi Laizānu kurlmēmo skolā, tad skola mainījusi vietu, un mācījusies tālāk Maltā, līdz beigusi tā saukto Feimaņu skolu.

Pēc tam atgriezusies laukos pie mammas, kur bija vajadzīgas čaklas rokas.

Kad Ļubova kļuva 20 gadus veca, Nedzirdīgo biedrība Rēzeknē uzbūvēja savu mācību un ražošanas

uzņēmumu, un viņa tur sāka strādāt par šuvēju, par noliktavas pārzini un vēlāk par piegriezēju. Pēc divdesmit septiņiem gadiem mainīja darbu, kļūstot par kluba vadītāju.

Kad lielle darbi beigušies

Kā jau daudzi citi pāri, arī Ļubova ar savu dzīvesbiedru iepazinās nedzirdīgo klubiņā un 24 gadu vecumā jau bija precēta sieva. Otra pusīte — Staņislavs bija cilvēks ar zelta rokām, kurpnieks. Šai laimīgajai laulībai ir turpinājums — meita un mazdēls. Viņi šodien ir Ļubovas lielākais prieks, jo Staņislava vairs nav līdzās. Ļubovas kundze slavē savu meitu, cik uzmanīga un rūpīga viņa ir pret mammu. Viņa ir pārliecināta: vienmēr varēs sagaidīt sirds siltumu un palīdzību, meita vienmēr nokārtos visas lietas, kur vajadzīgas dzirdīgas ausis. Ļubova ar vislielāko prieku pieskata mazdēlu.

Ļubovai patīk atpūsties pie skaistā Rāznes ezera, kur mēdz notikt sporta spēles. Viņa labprāt apciemo draudzenes, kad apdarīti mājas darbiņi. Joprojām aktīvi darbojas savā klubā, apmeklē visus svētkus un godus. Tas taču ir viņas klubiņš!

Turpat kā pirms trīsdesmit gadiem

1979. gadā Makužas kundze tika ievēlēta par LNB Rēzeknes nodaļas vadītāju un nonāca arī kluba vadītājas amatā, kur nostrādāja līdz 1987. gadam, kad devās pelnītā atpūtā. Aktīvajā dzīves virpulī Ļubova vienmēr atsaucīgi piedalījās gan sabiedriskajā dzīvē, gan darbojās dramatiskajā pulciņā, gan bija liela dejojāja.

«Ļubova nevienam neliedz padomu, labprāt palīdz un pamāca, tāpēc kolektīvā viņai liela autoritāte un tiek uzticēti daudzi citi pienākumi: dramatiskā pulciņa vecākā, uzņēmuma arodkomitejas un nodaļas valdes locekle...Īsts darbarūķis!» («Kopsolī», 1979)

Kā bija toreiz un — kā ir tagad

Toreiz tika organizēti pašdarbnieku izbraukumi uz Preiļu un Ludzas pirmorganizācijām, vajadzēja rīkot kopsapulces Preiļu, Ludzas, Zilupes, Dricēnu pirmorganizācijās, pensionāru salidojumus u.c.

Un kur tad vēl interesantie pārgājieni, ekskursijas uz muzeju un citur. Vienmēr bijusi aktīva dalībiece pašdarbības kolektīvu reģionālajās skatēs Rīgā.

«Man vienmēr ir patīcis organizēt dažādus interešu klubīnus,» viņa atzīst un stāsta, kādus interesantus atjautības uzdevumus viņa rīko, kur smeļas idejas, kā vēl tagad palīdz gatavot pasākumus.

Atsevišķs stāsts būtu arī par kādreiz tik populāro biedrības sienas avīžu veidošanu. Tas bija Ļubovas Makužas kundzes vaļasprieks.

Kā ir tagad? Atbildot uz šo jautājumu, viņa steidz slavēt savus rēzekniešus, gados jauno uzņēmīgo kluba saimnieci Sandru un 2007. gadā notikušo LNS pašdarbnieku festivālu Rēzeknē.

«Viss turpinās, tikai savādāk... Šodien visur vajag naudu, jaunie bez tās nav iekustināmi,» tā Ļubova secina un atzīst, ka raugās uz visu reāli: tāds laiks... **D.D**

«Protams, es augsti novērtēju LNS strādājošo cilvēku darbu! Man prieks, ka viņi ir kļuvuši tik zinoši, jo pastāvīgi izglītojas. Mēs bijām sabiedriski aktīvāki, ļoti daudz, gandrīz visu veicām bez atlīdzības kā brīvprātīgie, bet tad jau bija citi laiki. Tāda bija mūsu izvēle, un bija citas privilēģijas. Visam un katram no mums savs laiks.»

Ļ. Makuža

